

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.15. Arsenius Palæologum proscribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

extendas, ac Regni tui Præsules ad lar- Sæcul. XIII.
 gum subsidium contribuendum stimules, A. C. 1262.
 quod per alias litteras eis injunximus,
 prout id Aginensis Episcopus ab ipsis po-
 stulaverit. Dabat 5 Junii an. 1262.

Sub idem tempus Papa Fratrum Mi- ap. Rayn. n.
 norum per Franciam Ministro Provincia- 34. Vading.
 li præcepit, ut per Ordinis sui Fratres 1261. n. 17.
 classicum toto in regno contra Michael-
 em Palæologum cani, sacrisque militi-
 bus eandem noxarum veniam, quæ ter-
 ram sanctam petentibus concessa esset,
 ac iis, qui ad conciones de bello sacro
 venirent, quadraginta vel centum die-
 rum indulgentiam promitti curaret.

§. XV.

Arsenius Palæologum proscribit.

Interim Palæologo Constantinopoli quie-
 te frui non licuit. Patriarcha Arse- Pachym.
 nius, ubi juvenem Imperatorem Joan- III. c. 14.
 nem ab eo excæcatum esse audiit, præ
 dolore impos animi ascendere per omnem
 domum suam ac descendere, ingentes
 edere clamores, suum pectus percutere,
 cœlum terramque appellare testes, totam
 naturam in opem vocare. Dein congre-
 gatis, qui tum in urbe aderant, Præsuli-
 bus exposuit, Palæologum juramenta
 sua violantem ipsi ac Deo illussisse, quæ-
 sitque, quid agendum esset, ut ne per-
 fidus

Sæcul. XIII. A.C. 1262. fidus impune suo e scelere fructum caperet. Non possumus connivere, addebat, ne nostro silentio id approbare videamur, ut omittam rationes alias. Præfules se horrere factum, & Patriarchæ arbitrium per omnia sequi paratos significabant. Qui omni authoritate sua contra Imperatorem Michaellem uti statuit, ac reliqui ei obsistere non audebant, quanquam summopere timebant ea, quæ hinc oriri posse videbant. Igitur in Palæologum anathema contoruit Arsenius, tam grave illi flagitium exprobrans: tantum, ut preces pro eo Clerus caneret, permisit, & ipse in liturgia eum nominare perrexit, ne ad ultimas illum angustias adigeret, majoraque acciret mala.

Pachym. c.
19.

Palæologus censuram patienter ferens se submitit saltem in speciem; ac commissis querimoniis se solummodo, quantum potuit, excusavit, si Patriarchæ justæ indignationi aliquamdiu cederet, ac postea se facti poenitentia teneri ostenderet, brevi se absolutum iri sperans. Igitur per plures dies modestis vestibus poenitentis instar indutus, & interea conscientiae suæ stimulos sentiens Patriarcham per viros probos eique amicos efflicitim precabatur, ut criminis poenitentia ductum absolveret, & quam vellet, satisfactionem ipsi imponeret, cum factum infie-

infectum fieri nequiret. Internuncii ad Patriarcham hæc Imperatoris verba retulere, addentes sua, ut Principem officiis demererentur. Sed Patriarcha eos non audiens, In sinum meum, inquit, recepi columbam, quæ in serpentem versa mortiferum mihi vulnus intulit. Imperator, si cum Patriarcha ipse loqueretur, rem melius successuram ratus, eum sæpius adiit, oravitque, ut conveniens ipsius malo remedium admo-
 veret. Ille verbis generalibus eum agere, quod agendum esset, iussit, peccata magnam petere compensationem asserens. Imperator, cum institisset, ut is explicaret sese, Quid igitur? ajebat: Vis, ut imperium abdicem? Simul gladium a balteo sejunctum Præfuli offerebat, ejus animum exploraturus. At mox captanti ferrum subduxit, eumque objurgans, Ergo vitam, ajebat, meam appetis? Nihilominus detecto capite ad ejus pedes abjecit in complurium præsentia. Patriarcha constanter abnuit, & cum Imperator urgere pergeret, in cubiculum se suum recipiens, ei fores præclusit. Per biennium Imperator multis eum precibus iteratis flectere nunquam potuit.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1262.

Sæcul. XIII.
A.C. 1262.

§. XVI.

Palæologus Papæ scribit.

Pact. c. 18.

*ap. Rayn.
1263. n. 23.*

Interim Palæologus bene gnarus a Latinis non diu sibi pacem fore, sæpe ad Papam Legatos misit & munera tum ipsi, tum quibusdam Cardinalibus, aliisque apud eum gratia florentibus deferenda. Legationem aliquam obire Maximus Alufardus monachus, Andronicus Muzalonius, & Michael Abalantus: & in epistola eis tradita Palæologus Urbanum vocabat veteris Romæ Papam, solii Apostolici successorem, ac Imperii sui Patrem spirituale. Hic Princeps præter magnum pacis & concordie desiderium significabat, se jam hac de materia Papæ mox post captam Constantinopolim scripsisse.

Sed vehementer mihi doluit, addebat, quod Genuensibus propter inimum mecum foedus anathema dixeris, eosque ad hoc rumpendum adigas. Miror te Principem Episcoporum præferre bellum paci & amicitie inter Christianos, Genuenses scilicet ac Græcos. Describat mala grandia post superatos a Latinis Græcos Christiano illata nomini, sacrilegia, profanata templa, sublata divina officia. Cum vero præterita, pergebat, infecta reddi nequeant, saltem in poste-